

Sygn. akt II W 629/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Szykowska

Protokolant: Anna Baraniak

Za Oskarżyciela Publicznego – nikt, zawiadomieni prawidłowo

po rozpoznaniu w dniach 15.11.2012r., 08.01.2013r. i 21.02.2013r., 26.02.2013r. w K.

sprawy **E. F.**, córki J. i W. z domu K., urodzonej (...) w K.

obwinionej o to, że:

I. w dniu 08/09 marca 2012 r. w godz. 22.00-1.30 w K. poprzez głośne puszczenie muzyki w lokalu (...) zakłóciła spoczynek nocny A. S. (1)

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 kw

II. w dniu 08/09 kwietnia 2012 r. w godz. 22.00-2.00 w K. poprzez głośne puszczenie muzyki w lokalu (...) zakłóciła spoczynek nocny sąsiadowi A. S. (2),

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 kw

I

Uznaje obwinioną **E. F.** za winną popełnienia czynów opisanych w punktach I i II części wstępnej wyroku, a stanowiących wykroczenia z art. 51 § 1 kw i za to na podstawie art. 51 § 1 kw przy zast. art. 9 § 2 kw wymierza obwinionej karę grzywny w kwocie 100 zł. (sto złotych),

II

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i § 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty w sprawie o wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionej **E. F.** na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 100 zł. (stu złotych) oraz na podstawie art. 3 ustęp 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od obwinionej opłatę w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.

Sygnatura akt IIW 629/12

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08/09 marca 2012 roku obwiniona **E. F.** urządziła w swoim lokalu (...) w K. imprezę z okazji dnia kobiet. W związku z głośno puszczaną muzyką, komunikatowi prowadzącego przez mikrofon pomiędzy godziną 22.00 a 1.30, pokrzywdzony A. S. (2) około godziny 0.00 wezwał funkcjonariuszy policji. Na miejsce zdarzenia przyjechali

funkcjonariusze: policji w osobie T. G. oraz Straży Miejskiej w osobie D. R., którzy w lokalu stwierdzili, iż muzyka puszczana jest na tyle głośno, że nie można normalnie rozmawiać. Właścicielka lokalu E. F. została poroszona i ściszenie muzyki.

(dowód – zeznania świadka A. S. (2),

k. 51-52,

protokół ustnego zawiadomienia, k. 3,

zeznania świadka T. G., k. 52,

zeznania świadka K. K. (2), k. 74,

zeznania świadka R. M., k. 74,

zeznania świadka D. W. (1), k. 74,

zeznania świadka M. T., k. 74-75,

zeznania świadka J. K., k. 75,

zeznania świadka M. K., k. 75)

W dniu 08/09 kwietnia 2012 roku obwiniona E. F. urządziła w swoim lokalu (...) w K. imprezę. W związku z głośno puszczaną muzyką pomiędzy godziną 22.00 a 2.00 pokrzywdzony A. S. (2) wezwał funkcjonariuszy policji. Na miejsce zdarzenia około godziny 0.30 przyjechali funkcjonariusze policji w osobie K. R. i K. S., którzy przed lokalem spotkali R. F. zwracając mu uwagę na to, iż muzyka jest puszczana zbyt głośno. Następnie funkcjonariusze policji udali się do mieszkania pokrzywdzonego A. S. (2) gdzie pouczyli go o uprawnieniach pokrzywdzonego.

(dowód – zeznania świadka A. S. (2),

k. 51-52,

protokół ustnego zawiadomienia, k. 3,

zeznania świadka K. R., k. 69, k. 29-30,

zeznania świadka K. K. (2), k. 74,

zeznania świadka R. M., k. 74,

zeznania świadka D. W. (1), k. 74,

zeznania świadka M. T., k. 74-75,

zeznania świadka J. K., k. 75,

zeznania świadka M. K., k. 75,

zeznania świadka N. M., k. 75,

zeznania świadka J. M., k. 75)

Obwiniona E. F. przeprowadziła w lokalu remont mający na celu wyciszenie ścian i sufitu lokalu.

(dowód – wyjaśnienia obwinionej, k. 51)

Obwiniona E. F. nie była dotąd karana sądownie.

(dowód – oświadczenie obwinionej, k. 51,

dane o karalności, k. 23)

Obwiniona E. F. w toku postępowania przed Policją jak i na rozprawie nie przyznała się do popełniania zarzucanych jej czynów wyjaśniając, iż lokal prowadzą razem z mężem od 2001 roku i zawsze muzyka jest puszczana z takim samym natężeniem zarówno w weekendy jak i w tygodniu. Obwiniona dodała także, iż wcześniej miała już takie sprawy w Sądzie ale zostali z mężem uniewinnieni. Obwiniona stwierdziła także, iż nie było badań dźwięku w lokalu a pan S. nie zwraca im uwagi, że w lokalu jest za głośno tylko od razu wzywa funkcjonariuszy Policji na interwencję. Obwiniona wyjaśniła także, iż osobiście spotykali się z pokrzywdzonym za wysyłanie przez niego wiadomości sms, jeśli w lokalu będzie zbyt głośno. Obwiniona dodała także, iż w lokalu został przeprowadzony remont w celu wyciszenia ścian i sufitu. Obwiniona wyjaśniła także, iż pokrzywdzony czasami zwracał im uwagę także na to, iż słyszy jak w domu puszcza odkurzacze. Obwiniona wyjaśniła także, iż nie pamięta czy w dniach objętych zarzutami przyszły sms-y od pana S.. Obwiniona wyjaśniła także, iż jej mąż był w mieszkaniu pokrzywdzonego i nic nie było słychać, bardziej słyszalna była pracująca lodówka w mieszkaniu czy puszczony telewizor. Obwiniona podkreśliła także, iż pokrzywdzony wprowadzał się do budynku, gdy lokal już istniał i powinien mieć tego świadomość tym bardziej, iż pomiędzy mieszkaniem pokrzywdzonego a lokalem jest jeszcze księgarnia.

(dowód – wyjaśnienia obwinionej, k. 51).

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie w całości w oparciu o zeznania świadków A. S. (2), K. K. (2), R. M., D. W. (2), M. T., J. K., M. K., N. M., J. M. i funkcjonariuszy Policji T. G., K. R. oraz dowody z dokumentów w postaci notatki urzędowej, które były konsekwentne, spójne i wzajemnie się uzupełniały tworząc jednolity obraz przebiegu zdarzeń. Sąd nadał przymiot wiarygodności wyjaśnieniom obwinionej E. F. w tej części, w której korelują one z zeznaniami wymienionych powyżej świadków to jest w części gdzie obwiniona przyznaje, iż rzeczywiście w lokalu w dniach 08/09 marca 2012r. i 08/09 kwietnia 2012r. odbyły się zorganizowane imprezy i była puszczana muzyka to jednak nie była ona puszczana na tyle głośno by mogła ona zakłócić pokrzywdzonemu A. S. (2) spoczynek nocny. Fakt ten potwierdził świadek R. F.. Sąd w tym zakresie nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej, jako, że pozostały one odosobnione w świetle pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Świadkowie w osobach K. K. (2), R. M., D. W. (2), M. T., N. M. i J. M. potwierdzili zgodnie w swoich zeznaniach, iż rzeczywiście w weekendy w lokalu (...) jest puszczana muzyka na tyle głośna, iż jest ona słyszalna w mieszkaniach na I piętrze. Nadto sąsiadka J. M. przyznała, iż pokrzywdzony A. S. (2) żalił się na to, iż muzyka puszczana w lokalu zakłóca jemu i dzieciom spoczynek nocny. Z kolei świadek J. K. – mieszkająca na II piętrze bezpośrednio nad lokalem pokrzywdzonego A. S. (2) – zeznała, iż w weekendy muzyka w lokalu puszczana jest na tyle głośno, iż słychać ją także u niej w mieszkaniu i bardzo przeszkadza w nocnym spoczynku budząc jej dziecko a jest puszczana praktycznie co weekend. Z kolei świadek M. T. zeznał, iż muzyka jest puszczana na tyle głośno, że słychać na I piętrze nie tylko dudnienie muzyki, ale także można zidentyfikować utwór. Podobnie świadek M. K. potwierdził, iż co weekend muzyka jest puszczana bardzo głośno. Sąd zauważył także, iż bezstronni świadkowie słuchani w sprawie - w osobach funkcjonariuszy Policji uczestniczący w interwencji K. R. i T. G. - potwierdzili, iż po przyjeździe do lokalu muzyka grała głośno i na ich wezwanie była ściszana. Co istotne funkcjonariusz Policji T. G. zeznał, iż muzyka była na tyle głośna, że nie można było normalnie w lokalu rozmawiać. Istotnym w sprawie jest także fakt tego, iż obwiniona w swoich wyjaśnieniach wskazywała na to, iż ten lokal to ich jedyne źródło utrzymania i musi funkcjonować by na sobie zarobić. W ocenie Sądu obwiniona miała, zatem świadomość tego, iż funkcjonowanie lokalu jest uciążliwe dla jego sąsiadów a mimo to nadal nie zmniejszała natężenia muzyki tłumacząc to tym, iż ona też musi mieć środki na utrzymanie a także faktem tego, iż pokrzywdzony miał świadomość tego, iż wprowadza się nad lokal oraz, iż przeprowadziła remont mający na celu wyciszenie lokalu. Istotnym jednak jest fakt tego, iż dokonane

wyciszenie lokalu okazało się niewystarczającego czego obwiniona miała świadomość wobec licznych interwencji ze strony pokrzywdzonego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. F. jakoby muzyka puszczana w lokalu nie miała nadmiernego natężenia jako, że pozostały one odosobnione w świetle pozostałego materiału dowodowego sprawy a także jest on osobą najbliższą dla obwinionej – mąż – i jako taki może być zainteresowany korzystnym dla obwinionej rozstrzygnięciem.

Odpowiedzialność karna uzależniona jest od możliwości przypisania obwinionemu winy, która to stanowi legitymację do stosowania kary wobec sprawcy wykroczenia. Winę sprawcy przypisujemy wtedy, gdy można mu zarzucić, że w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu nie dał posłuchu normie prawnej a miał możliwość zachowania się zgodnie z przepisami prawa. Zarzut wadliwości procesu decyzyjnego w warunkach możliwości podjęcia decyzji zgodnej z wymaganiami prawa ma charakter zindywidualizowany i odnosi się do konkretnego sprawcy, podejmującego decyzję w konkretnym czasie i sytuacji.

W niniejszej sprawie Sąd przypisał winę obwinionej E. F. odnośnie obu zarzucanych jej czynów jako, że miała ona pełną możliwość zachować się zgodnie z przepisami prawa. Nie było żadnych warunków, które usprawiedliwiałyby tak głośne puszczanie muzyki w lokalu zwłaszcza, iż pokrzywdzony wielokrotnie prosił by muzyka ta była puszczana ciszej. Zatem obwiniona miała świadomość tego, iż takie natężenie muzyki przeszkadza pokrzywdzonemu w normalnym spoczynku nocnym. W stosunku do obwinionej nie zachodzą również okoliczności wyłączające winę w rozumieniu kontratypów.

W świetle ustalonego powyżej stanu faktycznego Sąd przyjął, iż zachowanie obwinionej polegające na tym, iż w dniu 08/09 marca 2012 r. w godz. 22.00-1.30 oraz w dniu 08/09 kwietnia 2012 r. w godz. 22.00-2.00 w K. poprzez głośne puszczanie muzyki w lokalu (...) zakłóciła spoczynek nocny A. S. (2), wyczerpała znamiona dwóch wykroczeń z art. 51 § 1 k.w.

Wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. popełnia ten kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym. Zachowanie sprawcy może polegać na krzyku, czyli zakłócaniu spokoju własnym głosem, ale także może polegać na wszelkiego rodzaju hałasowaniu poprzez na przykład puszczanie głośnej muzyki. Wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. ma charakter umyślny.

W przedmiotowej sprawie obwiniona E. F. dwukrotnie a to w dniach 08/09 marca 2012r. i 08/09 kwietnia 2012r. puszczając głośno muzykę w lokalu uniemożliwiła oskarżycielowi posiłkowemu A. S. (2) i jego rodzinie sen Zatem swoim zachowaniem zakłócił spoczynek nocny oskarżycielowi posiłkowemu.

Wobec powyższego obwiniona E. F. swoim zachowaniem wyczerpała w przypadku obu zdarzeń znamiona wykroczenia z art. 51 § 1 k.w.

Sąd wymierzył obwinionemu E. F. za przypisane jej wykroczenia z art. 51 § 1 k.w. karę grzywny w wysokości 100 złotych.

Przy wymiarze kary obwinionej Sąd kierował się dyrektywami przewidzianymi w przepisach art. 33 § 1 i 2 k.w., które stanowią, iż kara musi uwzględniać stopień społecznej szkodliwości czynu oraz winna spełniać cele prewencji indywidualnej i generalnej.

Wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. zagrożone jest alternatywnie karą aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.

Rozważając rodzaj kary Sąd doszedł do przekonania, iż z uwagi na uprzednią niekaralność obwinionej niemożliwym było wymierzenie kary grzywny w granicach dolnego ustawowego zagrożenia.

W ocenie Sądu kara wymierzona obwinionej takiego rodzaju i w takim wymiarze spełnia w pełni funkcję wychowawczą oraz prewencji indywidualnej a także jest właściwa z punktu widzenia prewencji generalnej to jest będzie wpływała pozytywnie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, znajdując zrozumienie, iż za zachowania niezgodne z prawem trzeba ponieść odpowiednią karę.

Mając na uwadze fakt tego, że obwiniona osiąga miesięczny dochód w kwocie 800 złotych Sąd, na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i § 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty w sprawie o wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądził od obwinionej E. F. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 100 złotych oraz na podstawie art. 3 ustęp 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionej opłatę sądową w kwocie 30 złotych.